

Vroeger en later

We staan bij het water,
mijn opa en ik.
Hij is van vroeger
en ik ben van later.
Opa is stil, hij is niet zo'n prater,
we staan daar gewoon
– mijn vader zijn zoon –
mijn opa en ik.

Het is het water dat,
water denkt niet aan later
en praat niet van vroeger,
maar blinkt in de zon,
en golft en kabbelt,
dat stromende water,
vertelt zonder praten
hoe alles begon.

Mijn hand in zijn hand,
ik kijk naar hem op,
verweerd en vertrouwd
en net niet mijn vader,
mijn opa het water,
dat blinkt in de zon.

